

РЕШЕНИЕ

№ 7248

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 08.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10598** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ.

Производството е образувано по жалба на Н. П., гражданин на А., [дата на раждане], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 3, офис 8 срещу заповед рег. № 8177ПАМ-20/26.10.2023 г., издадена от зам. началника главен инспектор Д. К. на Гранично полицейско управление С. на Главна дирекция „Гранична полиция“, Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, към Министерство на вътрешните работи. Със заповедта на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз за срок от 3 години“ на основание чл. 44, ал. 1 във вр. 42з, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закон за чужденците в република България, доколкото е приел, че на 26.10.2023 г. с полет от [населено място], Република Турция, при опит да влезе в страната, на летище С. жалбоподателят е представил неистински украински паспорт. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт, поради противоречието му както с процесуалните правила по издаването му, така и с материалния закон. Моли отмяна на акта и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът зам. началника главен инспектор Д. К. на Гранично полицейско управление С. на Главна дирекция „Гранична полиция“, Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, към Министерство на вътрешните работи оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Видно от приложената административна преписка, със заповед рег. № 8177ПАМ-20/26.10.2023 г. , издадена от зам. началника главен инспектор Д. К. на Гранично полицейско управление С. на Главна дирекция „Гранична полиция“, Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, към Министерство на вътрешните работи, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз за срок от 3 години“ на основание чл. 44, ал. 1 във вр. 42з, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закон за чужденците в република България, доколкото е прието, че на 26.10.2023 г. с полет от [населено място], Република Турция, при опит да влезе в страната, на летище С. жалбоподателят е представил неистински украински паспорт. Спорен между страните е въпросът за законността на процедурата по издаване на ПАМ, както и за факта, въз основа на който е издадена – дали представеният на граничните органи украински паспорт е неистински. Съдът не приема довода на жалбоподателя, че административният акт е издаден от некомпетентен орган. Чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ определя компетентните органи, които могат да издадат процесната ПАМ, като видно от заповеди № 4064з-1022-26.09.2019 г. на директора на РД „Гранична полиция“- Аерогари и № 8121К-12474/15.12.2021 г. на министъра на МВР. Неоснователен е доводът на жалбоподателя за немотивираност и липса на съответната форма на заповедта във вр. чл. 59, ал. 2 от АПК. Видно от заповедта, тя е изготвена в писмена форма и съдържа реквизитите, изисквани от цитираната норма, като препраща към изготвеното в административното производство предложение за налагане на ПАМ № 8177р-32641/26.10.2023 г. Спазен е и чл. 35 от АПК за всестранно изясняване на фактическата обстановка преди издаване на административния акт. Това е така, доколкото видно от административната преписка, жалбоподателят е запознат, че срещу него започва административно производство по налагане на процесната ПАМ, доколкото при опит да влезе в страната е представил неистински украински международен паспорт. За установяване на неистинността на паспорта е направена експертиза – експертна справка № 1267 /л. № 32/, която установява неистинността на паспорта. Тази експертиза не е опровергана в съдебното производство, поради което, и на основание чл. 171, ал. 1 от АПК, следва да се кредитира. Също така, следва да се посочи, че фактите по установяване на започване и приключване на административното производство се установиха и от неопроверганите свидетелски показания на лицето М., дадени в откритото съдебно заседание от 08.05.2024 г. , който е служител на ответната администрация и е участвал в извършването на административното производство. От същите показания, както и от подписа на преводач върху заповедта, е видно, че при издаването на процесната заповед е изпълнена разпоредбата на чл. 14, ал. 2 от АПК, като на жалбоподателя е преведено на разбираем за него език за какво се води административното производство и какъв е смисълът на издадения административен акт. Предвид всичко изложено до тук, съдът приема за установено по делото, че на посочената в заповедта за ПАМ датата жалбоподателят се е опитал да влезе на територията на страната,

съответно на територията на Европейския съюз, като е използвал неистински документи. Така е реализирана хипотезата на 42з, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЧРБ, като правилно е наложена процесната ПАМ. Избраният срок от 3 г. е съобразен с предвидената продължителност на мярката в чл. 42з, ал. 3 от ЗЧРБ, като съдът приема, че избраната продължителност съответства на застрашените обществени отношения в случая.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и издаденият административен акт е законосъобразен.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски от 100 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на на Н. П., гражданин на А., [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица], ет. 3, офис 8 срещу заповед рег. № 8177ПАМ-20/26.10.2023 г. , издадена от зам. началника главен инспектор Д. К. на Гранично полицейско управление С. на Главна дирекция „Гранична полиция“, Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, към Министерство на вътрешните работи. Със заповедта на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз за срок от 3 години“ на основание чл. 44, ал. 1 във вр. 42з, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закон за чужденците в република България.

ОСЪЖДА Н. П., гражданин на А., [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица], ет. 3, офис 8 да заплати на РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНИ ПОЛИЦИЯ“ – АЕРОГАРИ, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.